

tú: va caure un pés grós, molt &rós> sobre 'i mcu pit y va esclafírnies,. avuy soch el cadávre gelat que *s conserva dret .. y sembla que te vidap,.

Vull viure sol, bt^n apartat do tothom... y ino era aixís comen altre temps havia pensat viure! Ítio era aixís y'I cel m'ha negat aquellas alegrías!...

Vull sufrir d'amagat,,, no vull que ningú vingui á aixu" garme las lUlgriMas.,, Ella era la'única que podia... y una malehídíi febre va emporti^rsela... • -

jAdeussiLlu oh bellas ilusións que haviam trenat ydets-trenat ab tú Maria, vida meva!,,» |Adeu amor... jo resto sol, ben sol... y no t'olvido pas, estimada, no t'olvido pas!...

L* úitim dia del mes de Maig me va cridar apropi seu y me va dir tremolosa,..

—Quinas horas més anguniosas, Lluís, que se m^ esperan!

Me sento morir. Lluís,,, sento una suor freda que m'invadcix el cos y'm glassa... y ja soch dtxosa morint al costat teu!...—Y mítj plorosa—¿Et recordas, amor meu,—me va dir—d'aquells pensaments meus tan tristos?.... iQue may arrívaría A ésser teva! ¿Te'n recordas? Jo si: ¡y molt que me ^n recordo!... —Y quedà callada,

—Mentrestant sa hermosa cara un' altre dia riallera s' anava tornant borrosa; aquell mirar en altre temps tant dols la boyra T anava enfosquint y sas gaitas un dia lleugerament sonrosades s' anavan tornant blancas com un lliri y fredes com un marbre...

Passada una estona de quietut esglayadora, m'allargà una de sas ardentas mans dientme ab un^ parlar tristíssim»-- Mira Lluís; aqui tens aquesta üor que aquet deniatf m' ha portat el meu fermnneC perquè sabia quem* agtridavan las